

திராவிடப் போராளிகள்

51

■ வழக்கறிஞர் அருள்மொழி

காலந்தோறும் தொடர்கின்ற சுயமரியாதை சமத்துவத்துக்கான உரிமைக் குரலின் இருபதாம் நூற்றாண்டு வடிவம்தான் திராவிட இயக்கம். அதன் மற்றொரு தனிச்சிறப்பு, எண்ணற்ற பெண்களின் பங்கேற்பு.

அத்தகைய போராளிப் பெண்கள் வரிசையில் நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியவர் புவனேஸ்வரி. 1918-ஆம் ஆண்டு சென்னைக்கு அருகில் செங்குன்றம் பகுதியிலுள்ள ஞாயிறு என்ற ஊரில் பிறந்தவர். தந்தை பெயர் குப்புசாமி பாகவதர். தாயார் அமிர்தம் அம்மாள். அவர் குடும்பத்தின் பக்தியைப் பெற்றோர் பெயரே விளக்கிவிடும். புவனேஸ்வரியும் பழமையிலும் பக்தியிலும் ஊறியவர்தான். அவரது பெற்றோர் பார்த்துவைத்த மணமகன் நடராசனோ, தீவிர பெரியார் தொண்டர். என்.வி.என். என்றால், இன்னும் எளிதாகப் புரியும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர்களில் ஒருவர் என்.வி.நடராசன். தொடக்கத்தில் காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் தீவிரமாகப் பணியாற்றியவர். பின்னர் தந்தை பெரியாரின் தொண்டராகவும், அண்ணாவின் தோழராகவும் மாறியவர். அதனால் தன் திருமணத்தை, தந்தை பெரியார் தலைமையில் நடத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று தீவிரமாக இருந்தார். எனவே புவனேஸ்வரி-என்.வி.நடராசன் ஆகியோரின் திருமணம் தந்தை பெரியார் தலைமையில் 1936-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது.

முதல் பெண் குழந்தை 1937-ஆம் ஆண்டு பிறந்தது. இரண்டாவது பிறந்த ஆண் குழந்தைக்கு ஆறு மாதமான போது இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் தமிழ்நாட்டில் வெடித்தது. அன்றைய சென்னை மாகாண முதல்வர் ராஜாஜியின் இந்தித் திணிப்பையும் அடக்குமுறையையும் எதிர்த்து தின்ற பெரியார் பெரும்படையில் முன்னணி வீரராக இருந்தார் என்.வி.என்.

13.11.1938 அன்று காலை புவனேஸ்வரியின் பெற்றோர் மிக விரிவான ஒரு பூஜைக்கு ஏற்பாடு செய்து இருந்தார்கள். நூறு தேங்காய், நூறு பழம், நூறு மஞ்சள் என ஏராளமான பொருட்கள் பரப்பிவைக்கப்பட்டன. புவனேஸ்வரியும் குளித்துவிட்டு பூஜைக்குத் தயாரானார். திடீரென்று அங்கு வந்த அவர் கணவர் நடராசன், பூஜைக்கு முன்னால், 'சிவன் கோயிலுக்குப் போய் வந்துவிடலாம்' என்றழைத்தார். கோயிலுக்குப் போகாத கணவரின் அழைப்பு புதிராக இருந்தது புவனேஸ்வரிக்கு. அவர் அழைப்பது கோயிலுக்கு அல்ல, என்பது புரிந்தாலும் கணவர் சொன்னது போல் ஒரு பையில் தேங்காய், பழம் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு ஆறுமாத குழந்தையான சோமுவை இடுப்பில் தூக்கிக்கொண்டு வந்துவிட்டார், புவனேஸ்வரி.

இருவரும் சென்ற இடம் சென்னை பெத்துநாயக்கன்பேட்டை. அங்கு சென்றவுடன் தேங்காய், பழப் பையை அங்குள்ள கோயில் வாசலில் வைத்துவிட்டு, 'வா நாம் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் கலந்துகொள்ள வேண்டும்' என்றழைத்தார் என்.வி.என். "அவர் கூறியதைக் கேட்டு நான் வியப்படையவில்லை.

ஓவியம் :
ரவி பேலட்

ஏனெனில், அவர் "கோயிலுக்கு வா" என்றழைத்தபோதே எனக்குத் தெரியும், நாம் போவது கோயிலுக்கு அல்ல என்று. எனக்கும் கட்டாய இந்தியை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற வேகம் இருந்தது. பையை கோயில் வாசலில் வைத்துவிட்டு, இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் கலந்துகொண்டு இந்தியை எதிர்த்து, ஆவேசமாக முழக்கமிட்டேன்" என்று என்.வி.என். அவர்களின் மணிவிழா மலரில் தன் இனிமையான நினைவாகப் பதிவு செய்தார் புவனேஸ்வரி.

டாக்டர் தர்மம்பாள், மூவலூர் ராமாமிர்தம் ஆகியோருடன் போராட்டக் களத்தில் இறங்கி கைது செய்யப்பட்டவர்களில் புவனேஸ்வரியும் ஒருவர். அந்தப் போராளிகளைக் கைது செய்தது காவல்துறை. கைது செய்யப்பட்ட பெண்களின் உறவினர்கள் வாழ்த்து கூறி, விடைகொடுத்த போது ஆறுமாத குழந்தையுடன் போலீஸ் லாரியில் உறவினர்கள் புவனேஸ்வரி. அவரோ போராட்டத்துக்கு அடுத்த அணியைத் தயார் செய்யச் சென்றுவிட்டார்.

ஒரு பெண்ணாக, உள்ள

மறைக்கப்பட்ட பங்களிப்பு, மறைக்கப்பட்ட தியாகம், மறைக்கப்பட்ட அங்கீகாரம் என இந்திய வரலாறு நெடுகிலும் குறைந்தபட்சம் அடிக்குறிப்பாகக் கூட இல்லாமல் போன திராவிட இயக்க வீராங்கனைகள் எத்தனையோ பேர். அவர்களைப் பற்றி, திராவிட இயக்கம் மட்டுமே பதிவு செய்துள்ளது. இது அத்தகைய தியாகச் சுடர்களை அடையாளம் காட்டும் தொடர்...

கொள்கைச் சுடரொளி என்.வி.என். புவனேஸ்வரி!

உறுதியோடு சிறைக்குச் செல்வது எளிது. ஆனால், ஒரு தாயாகத் தன் குழந்தை அடைந்த துன்பத்தைப் பார்த்த பின்பும் புவனேஸ்வரியின் கொள்கை உறுதி குறையவில்லை. அவரது குழந்தை சோமுவுக்கு சிறைக்குழுல் ஒப்புக்கொள்ளாததால் ரத்தபேதி ஏற்பட்டது. மருந்துகளும் பலனளிக்கவில்லை. குழந்தையை வீட்டுக்கு எடுத்துச்செல்லுவோம் என்ற நம்பிக்கையே இல்லை. அந்த நிலையிலும் புவனேசுவரி அம்மையார் வேண்டுகோள் விடுத்தோ மன்னிப்பு கேட்டோ வெளியே வரவில்லை.

சிறையில் உடனிருந்த சகோதரப் போராளிகளின் அக்கறையாலும், அதிகாரிகள் காட்டிய அன்பினாலும், குழந்தை குணமடைந்து ஆறு வார கால சிறைத்தண்டனையை முடித்த பிறகே, சிறையை விட்டு விடுதலையானார் புவனேஸ்வரி.

போராட்டத்துக்கு அனுப்பிய கணவர் என்.வி.நடராசன், புவனேசுவரி சிறை செல்லும்போது விடைகொடுக்கவில்லை, விடுதலையான பின்பு அழைத்துச் செல்லவும் வரவில்லை.

கணவரின் கட்டாயத்தால் போராட வந்தவராய் இருந்திருந்தால், புவனேசுவரியின் எதிர்வினை வேறுமாதிரி இருந்திருக்கும். ஆனால், பொதுப்பணிக்குத்தான் அவர் முக்கியத்துவம் கொடுப்பார் என்பதை உணர்ந்திருந்த புவனேசுவரியின் மனப்பக்குவம் அதற்காக அவரை வருத்தப்பட விடவில்லை. மேலும் 'சிறை எனக்குத் துன்பமாக இல்லை' என்றார். சிறை சென்று வந்த மருமகனைப் பெருமையோடு வரவேற்றார் மாமியார். ஆனால், புவனேஸ்வரியின் தாயும் தந்தையும் சிறைக்குப் போன பெண் தீட்டுப்பட்டு விட்டவள் என்று கருதி, தங்கள் மகளை நீண்ட காலம் பார்க்க மறுத்தார்கள்.

"அவர்கள் சிறைவாசத்தை அவமானமாகக் கருதினார்கள். நான் சிறைத்தியாகம், வேள்விக்ரூரிய புனிதஸ்தலம் என்பதை அவர்களுக்குப் புரியவைத்தேன்" என்றார் புவனேசுவரி.

மேலும், இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் அரசியல்

பின்னணியை அவர் எவ்வளவு தெளிவாக அறிந்திருந்தார் என்பது அவரது சொற்களில் வெளிப்பட்டது. "போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தாய்குலத்தைக் கேலி செய்யும் வகையில், குழந்தைக்கு பால் வாங்கிக் கொடுத்து வளர்க்க வக்கில்லாதவர்களும் அறைப்பட்டினிகளும் ஜெயிலுக்குப் போகின்றன" என்று முதல்வர் ராஜாஜி அமிலச் சொற்களை வீசினார்.

அவரது ஆணவப் பேச்சை தந்தை பெரியார் கண்டித்து அறிக்கை விட்டதுடன், சிறைச்சாலையில் உள்ள குழந்தைகளுக்கும் தாய்மார்களுக்கும் பால், பிஸ்கட் போன்ற உணவுப் பண்டங்களை அனுப்பி வைக்குமாறு அறிவுறுத்தினார். அதனால் பால் டின்களும், பிஸ்கட் பாக்கெட்டுகளும் ஹார்லிக்கும் பழுவகைகளும் மலையாகக் குவிந்தன என்ற செய்தியையும் புவனேஸ்வரி அம்மையார் பதிவு செய்துள்ளார்.

தன் சிறைவாசத்தின் இரண்டு பெருமைகளாக புவனேஸ்வரி அம்மையார் கருதியது, தன் கணவருக்கு முன்னால், தான் சிறைக்குச் சென்றதும், தன் மகன் சோமு இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போரில் சிறை சென்றதையும் தான். "என்னோடு சிறையில் இருந்த சோமுவிரு நான் புகட்டிய பால் உணவாக மட்டுமல்லாமல், இந்தி எதிர்ப்பு உணர்ச்சிப் பாலாகவும் இருந்தது" என்று பல்லாண்டுகள் கழித்து நினைவுகூர்ந்தார், புவனேஸ்வரி அம்மையார்.

குடும்பப் பொறுப்புக்களோடு இயக்கக் கூட்டங்களிலும் தொடர்ந்து பங்கேற்றார் புவனேசுவரி அம்மையார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மகளிர் அணி, 1956-ஆம் ஆண்டு 'மகளிர் மன்றம்' என உருவாக்கப்பட்டது. அதன் செயலாளர்கள் இரண்டு பேர். ஒருவர் புவனேசுவரி நடராசன். மற்றொருவர் வெற்றிச்செல்வி அன்பழகன்.

புவனேஸ்வரி அம்மையாரின் கொள்கைப் பற்று தன் கணவர் என்.வி.நடராசருடன் சேர்ந்து, அவர் உருவாக்கிய பாரம்பரியத்தில் எதிரொலித்தது. ஆம், ஆறுமாதக் குழந்தையாக 1938-இல் தாயுடன் சிறைசென்ற என்.வி.என். சோமு, 1965-இல் இளைஞராக இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போரில் சிறை சென்றார். அவரது உழைப்பைப் பாரட்டிய முதத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் இந்திய நாடாளுமன்ற மக்களவை உறுப்பினராகவும் மத்திய பாதுகாப்புத்துறை அமைச்சராகவும் செயல்படும் வாய்ப்பினை அளித்தார்.

1938 ஆம் ஆண்டின் இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டமும், அதில் பங்குபெற்ற திராவிடப் போராளிகளின் வாழ்க்கைச் செய்திகளும் பல தலைமுறைகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய பாடங்களாக இருக்கின்றன என்பதையே புவனேஸ்வரி நடராசன் என்ற திராவிடப் போராளியின் வாழ்க்கை விளக்குகிறது.

(வருவார்கள்...)

பா.ஜ.க.வுக்கும் சேர்த்தே பேசுகிறது. தி.மு.க.!

பல லட்சம் தொண்டர்களைக் கூட்டி, கருத்தியல் வகுப்புகளை நடத்துகிற துணிச்சலும் ஆற்றலும் கொண்ட பேரியக்கம் தி.மு.கழகம் என்பதை, சேலத்தில் நடைபெற்ற இளைஞர் அணி 2-வது மாநில மாநாடு மெய்ப்பித்திருக்கிறது. மாநில உரிமைகளை அடக்குவதை எதிர்ப்பு பழனிசாமியின் சொந்த மாவட்டமான சேலத்தில், 'மாநில உரிமை மீட்பு' மாநாட்டை மிகப் பிரமாண்டமாக நடத்தியது ஏகப் பொருத்தமானது என்பதை, பேச்சாளர்கள் பலரும் கட்டிக்காட்டினர்.

தற்போது, பிரதமராக இருக்கிற நரேந்திர மோடி அவர்கள், குஜராத் மாநிலத்தின் முதல்வராக இருந்தபோது மாநிலங்களுக்கு அதிக உரிமைகள் வேண்டும், முறையான நிதி ஒதுக்கீடு வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்டவர் 2014-ஆம் ஆண்டில் ஆட்சிக்கு

வந்தவுடன் அனைத்து மாநிலங்களுக்கான நிதியைக் குறைக்கும் விதமாக நிதிக்குழுவுடன் மோடி ரகசிய ஆலோசனை நடத்தியதாக, இப்போது தகவல் வெளியாகி அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதுபோன்ற மாநில உரிமைப் பறிப்புகளால் பா.ஜ.க ஆளும் மாநிலங்களும் சேர்ந்துதான் பாதிக்கப்படுகின்றன. சேலம் மாநாட்டில் இதனைக் குறிப்பிட்டுப் பேசிய இளைஞர் அணி செயலாளர், "திமுக மாநில உரிமைகள் கேட்பது தமிழ்நாட்டுக்காக மட்டும் அல்ல, எதிர்க்கட்சிகள் ஆளும் மாநிலங்களுக்காக மட்டும் அல்ல, பா.ஜ.க ஆளும் மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்தே கேட்கிறது" என்றார். உரிமை கேட்பது ஆட்சியாளர்களுக்காக அல்ல, மக்களுக்காக அதுதான் மாநில உரிமை என்பதை உரத்துச் சொல்லியது சேலம் மாநாடு!.

பிள்ளாஷ்பேக்

அண்ணா கையால் மோதிரம்!

1967-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர்

31 அன்று அன்றைய முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், திராவிட இயக்க தீர்த் திருச்சி எஸ்.ஏ.ஜி ராமி அவர்களுக்கு நிதி அளிப்புக் கூட்டத்தை அறிவித்தார். உதய வர்மன் அந்த முயற்சியில், அதிக நிதியை வசூலித்தவர் என்ற முறையில் அண்ணா அவர்களின் கையால் என் தாத்தா மு.ந.வீராசாமி அவர்களுக்கு மோதிரம் வழங்கப்பட்டது. பல பழைய படங்கள் அவரிடம் இருந்தாலும், பேரறிஞர் அண்ணாவுடன் இருக்கும் இந்தப் படம் அவருக்கும் எங்களுக்கும் மறக்க முடியாத ஒன்று..

-உதய வர்மன், சிறுகாமநீர், மண்ணச்சநல்லூர் வட்டம், திருச்சி மாவட்டம்.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுநிழலுடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை-600 018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033-24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவுலம்

முன்னோடி நீதிக்கட்சி!

1924-இல் பனகல் அரசரின் அமைச்சரவையில் பணியாளர் தேர்வு வாரியம் உருவாக்கப்பட்டது. வேலை வாய்ப்புகளில் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்டோர் 100 பேர்களுக்கு 10 பேர் கூட இல்லை என்ற நிலையை மாற்ற, இந்த அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக அமைக்கப்பட்ட பணியாளர் தேர்வு வாரியம் இதுதான். பின்னர் 1929-ல் தேர்வாணையக் குழுவாக உருவெடுத்தது. இன்றைக்கு தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வு வாரியமாக மாறியிருக்கிறது.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம்

367

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

